

fornødne Beskyttelse for Industri og Haandværk og i det hele for den danske Produktion, idet det ærede Medlem jo tænkte sig Muligheden af at faa Landbruget ind under Beskyttelsen ligesom vel ogsaa Teglværker, Cementfabrikker og den Slags Anlæg, som det ærede Medlem i sin Tid som Finansminister foreslog at tage med. Disse Udtryk fra det ærede Medlems Side ere jo imidlertid ikke saa aldeles bestemte. Hvad er væsentlig Nedsættelse, og hvad er fornøden Beskyttelse? Jeg antager, at intet af disse Udtryk ubetinget udelukker, at man kunde komme til en Forstaaelse; nogen Nedgang tør jeg altsaa forudsætte, at man kan paaregne. Det ærede Medlem sagde ganske vist siden, at han ikke var fornøjet med Balancen her. Han forklarede det nærmere derhen, at han just ikke tænkte paa de Tal, man kan stille op, men derimod paa at faa Tolden bevaret paa saadanne Positioner, af hvilke man kunde paaregne den sikre Indtægt. Nogen Nedgang forudsætter jeg, at man ogsaa kunde faa det ærede Medlem og hans Meningsfæller med til, og Folketinget er jo villigt til at kompensere det væsentlige af den Forskel, som nu er bleven. — Men jeg skal som sagt ikke komme nærmere ind paa det her, fordi jeg tror, at det er ganske ørkesløst at tale om det nu. Denne Lov hænger jo sammen med forskellige andre Skattelove, og Forudsætningen for, at der skal kunne naas et Resultat, er, at man bliver enig om disse forskellige Love og navnlig da om dem af dem, som skulle skaffe Indtægter til Dækning af det Underskud, som vil fremkomme ved Gennemførelsen af en Toldlov som denne. Foreløbig tror jeg, at det vil være hensigtsmæssigst, at man bortser væsentligst derfra og ser, om man skulde kunne enes om Beskyttelsessatserne i denne Sag. Jeg ved meget vel, at tidligere, navnlig for de 25 Aar siden, da man begyndte Forsøgene paa at faa en ny Toldlov, da var det væsentlig paa Finanstolden eller i hvert Fald paa Kompensations-Spørgsmaalet, at det strandede. Dersom man fra alle Sider, ogsaa fra den Side, hvortil jeg hører, havde været saa klog og forudseende, at man kunde se, hvorledes det havde set ud nu, saa antager jeg, at man den Gang var kommen over det Spørgsmaal og havde faaet Beskyttelsessatserne ændrede — saa havde vi været et godt Skridt længere fremme, end vi nu ere eller ville komme ved denne Toldlovs Gennemførelse. Men det er let at være bagklog. Skønt den Side af Sagen

naturligvis ogsaa kan frembyde sine Vanskeligheder, navnlig ved den Sammenhæng, der er mellem de forskellige Forslag, saa vil jeg dog tro, at den kommer man over, dersom man kunde enes om Beskyttelsessatserne. Det vil jeg derfor paa det bedste anbefale det Udvalg, som vil faa med denne Sag at gøre, at man bliver i det gode Spor, som Toldkommissionen slog ind paa, som Folketingsudvalget i Fjor fortsatte, og som fik en paaskønnelsesværdig Tilslutning hos den daværende Finansminister. Jeg vil haabe og ønske, at man maa blive i dette gode Spor, saa er der dog en Mulighed for, at vi virkelig kunde komme til en Ende med denne Sag, hvad jeg ikke tvivler om, at vi fra alle Sider almindeligt ønske.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, og der endnu er indtegnet 9 Talere, skal jeg her afbryde denne Forhandling.

Jeg skal bemærke, at jeg under Mødet ved 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) har faaet overleveret et Andragende fra Ejeren af Aarhus Vandkuranstalt om en aarlig Understøttelse af Statskassen paa 1,500 Kr. for vedblivende at kunne yde ubemidlede syge fri eller moderat Kurbehandling og Ophold paa Anstalten. — Andragendet vil blive fremlagt i Læseværelset.

Jeg skal saa angive Dagsordenen for næste Møde, som afholdes i Morgen, Torsdagen den 11te ds., Kl. 1¹/₂. Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

Mødet hævet Kl. 4. 20'.